

**UCHWAŁA NR XXX/238/2020
RADY GMINY GŁOGÓW**

z dnia 30 grudnia 2020 r.

**w sprawie niedochodzenia należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny
przypadających Gminie Głogów oraz jej jednostkom organizacyjnym**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020r. Poz. 713 ze zm.), art. 59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 ze zm.) Rada Gminy Głogów uchwała co następuje :

§ 1.

Nie dochodzi się, przypadającej Gminie Głogów oraz jej jednostkom organizacyjnym rekompensaty o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2019r. poz. 118 ze zm.) za koszty odzyskiwania należności, jeżeli wartość odzyskanego świadczenia pieniężnego z którego rekompensata wynika jest równa lub mniejsza od równowartości kwoty 40 euro ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Głogów.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady

Piotr Cypryjański

UZASADNIENIE

Ustawa o finansach publicznych (t.j.: Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.) określa m.in. generalne zasady dotyczące gospodarowania środkami publicznymi. Zgodnie z art. 42 ust. 5 w/w ustawy, jednostki sektora finansów publicznych są obowiązane do ustalania przypadających im należności pieniężnych, w tym mających charakter cywilnoprawny oraz terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania.

Przepisem artykułu 59a ustawy o finansach publicznych, (t.j. Dz.U. z 2019 r. Poz. 869 ze zm.), ustawodawca wyraził uprawnienie dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do postanowienia w drodze uchwały o niedochodzeniu należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych(t.j. Dz.U. z 2020 r. Poz 935 ze zm.) – jeżeli jej kwota jest równa lub wyższa od świadczenia pieniężnego w rozumieniu tej ustawy.

Celem wprowadzonej w art. 59a ust.1 o finansach publicznych, (t.j. Dz.U. z 2019 r. Poz. 869 ze zm.) regulacji jest umożliwienie podjęcia przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego uchwały o charakterze generalnym co oznacza, że organ stanowiący nie będzie podejmował uchwał w sprawach indywidualnych.

Niedochodzenie należności, o których mowa w art. 59a ust. 1 ustawy o finansach publicznych jest inną kategorią czynności niż umorzenie, odroczenie terminów spłaty lub rozłożenie na raty należności o charakterze cywilnoprawnym, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, dlatego zasadnym jest podjęcie odrębnej uchwały.

Wysokość rekompensaty wynikająca z art. 10 ust. 1 pkt 1) ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 935 ze zm.) wynosi 40 Euro (gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 zł), a jej równowartość ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłaszanego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Zdarzają się sytuacje, że równowartość należności z tytułu rekompensaty jest równa albo wyższa od należności głównej, z której rekompensata wynika. W takich przypadkach żądanie rekompensaty postrzegane jest jako działanie zbyt restrykcyjne i nieuzasadnione oraz podważające zaufanie do instytucji publicznych.

PRZEWODNICZĄCY RADY

46
Piotr Cypryański